

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709347824/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Saa gaer han om, et Rov for Conventjensen,
Og daglig bli'er han meer og mere slov,
Mens Moderen, før Hjertets Stemme døv,
Hvert skjendigt Middel adler med Tendensen.
Til Slutningen hun Sønnen gi'er i Kjøh
Til Frøken Datteren af Excellencen:
Den hulde F i n e fra den anden Sang,
Hvis Sjæl var lille, men hvis Krop var lang.

Om otte Døge Brylluppet skal stande;
De syv er alt forbi, og Ch a r l e s staaer
Nedsænkt i Tanker, hvormed Suk sig blaaer
Og seer i Aftnen ud, hvor Luna gaer
Hen over Himlen just med skyfri Pande
Og Blik, hvis Væld af Straaler Jorden naaer.
Den milde Glands hans Øie til sig trækker,
Og svundne Minder i hans Sjæl den vækker.

Hvor er Erindrings sød, selv naar den saarer
Det trofne Hjerte med sin Tankepill
Hvor fuldt af Veemød er dens stille Smil,
Hvor funkende dens Blik af Længsels Taarer!
Hvor er den trøstende, naar huldt den daarer
Med svundne Dromme alle Hjertets Tvivl!
Hvor er dens Stemme blid, naar frem den tryller
Et elsket Billed, der med Savn os fylder!

Fast som en Gud den hæver Ch a r l e s' Bryst,
Fast som en Cherub den ham laaner Vinger,
Og som befriet sig hans Tanke svinger
Hen over Himlen af hans tabte Lyst:
Han seer kun Glødens Sød og Sorgens Høst,
Han seer kun Frugten, som ham Anger bringer,
Han seer kun Fortids Haab, han aanded i,
Han hører kun det Ord: forbit forbit!

I det Moment han faaer D i o n e s Brev.
Den fine Skrift hans Øie strax gjenkjender,
Og bævende af Tvivl og Frygt hans Hænder
Det røde Segl af Brevet hurtig rev.
Han sagte læser hvad hun kjærlig skrev,
Begynder forfra hvergang Skriften ender;
Og meer og meer for Øiet Taagen steg,
Og meer og meer fra Kinden Farven veg.